

مجری: من از همین مسئله استفاده بکنم که دلایل زیادی است برای دید منفی ایرانی‌ها به افغان‌ها است، یکی از آن‌ها دلایل فرهنگی و بزه کاری افغان‌ها است. چقدر بنظر شما این مسئله درست است؟

حقیقت طلب: من آماری صحبت می‌کنم که متوجه شویم واقعا بزه کاری‌شان بیشتر است یا نه. آماری که از سمت دادگاهی در شهرری که مراجعات زیادی هم دارد اعلام شده این است شدت خشونت افغان‌ها بیشتر است اما نه بر علیه ایرانی‌ها! بین خودشان خشونت بیشتر است. چون در افغانستان نظام قضایی وجود ندارد و در میان اقوام افغان یک سری دعوی قوم و قبیله‌ای وجود دارد که انتقام‌گیری‌اش به ایران هم کشیده شده است. آمار جرم و جنایت نشان می‌دهد که افغان‌ها یک و نیم درصد و ایرانی‌ها دو و نیم درصد جرم‌ها را شکل می‌دهند. البته باز هم از جهتی که نگاه کنیم مولد بزه ما هستیم، به طور مثال در ایران به افغان‌ها گواهی‌نامه نمی‌دهیم و بدون گواهی‌نامه رانندگی می‌کنند، هر نوع خلافی هم بکنند بزه حساب می‌شود. راننده‌های ماشین‌های زباله همه افغان است و اگر اتفاقی بی‌افتد ما خودمان مولدش هستیم و این خاص جامعه‌ی ما نیست. هر جامعه‌ای که مهاجرستیز باشد، اولین چیزی که خیلی جلوه می‌کند بزه است. اخیرا هم متوجه شدیم که هرباری که قصد اذیت مهاجرین را دارند، اخبار بزه کاری مهاجرین پررنگ می‌شود. مسئله‌ی دیگر عدم اجازه‌ی تحصیل به مهاجرین است، به خاطر همین فرد بی‌سواد بار می‌آید به همین دلیل آسیب‌زا و حاشیه‌نشین می‌شود و اگر مسئله‌ای پیش بیاید، طرف فرد را می‌کشد. ما خودمان مولد آسیب و بزه هستیم.

مجری: محور نهایی این است که چه باید کرد؟

حقیقت طلب: سوال سختی است.

رضوی: سوال آسانی است، اما چرا حل نمی‌شود؟ چون ذی نفع زیاد دارد.

حقیقت طلب: مسئله‌ی مهاجرین در ایران و هرگونه اصلاح عمیقی سخت است. اصلاح نگرش‌های جامعه‌ی ایرانی فراتر از بحث مهاجران است و چیزی که باید بیشتر مورد توجه قرار بگیرد هویت‌سازی ایرانی است. انگار ایرانیان خودشان هنوز درگیری هویتی دارند. در این وضع مهاجرین سنگ محک می‌شوند یعنی مهاجری که می‌آید یک سری مشکلات را هم به همراه دارد ولی در دل جامعه را که نگاه کنیم، آن مشکلات بزرگ‌نمایی می‌کند. ما باید در یک جایی به این نگاه نژادپرستانه آریایی‌گرایی پایان دهیم. بحث تحصیل هم مطرح است که بچه‌های افغانستانی در مدارس ایران سالانه ۵۰۰ هزار نفر به طور میانگین در حال تحصیل هستند در حالی که محتوای درسی در ایران کاملا افغان‌ستیز است؛ در کتب فارسی از حمله‌ی محمود افغان به حکومت صفوی و خرابی‌هایی که به بار آورده نوشته شده است اما از انحطاطی که این حکومت طی کرده صحبت نشده است. هیچ مبحث و محتوایی درباره‌ی اینکه چهل سال افغان‌ها در ایران هستند و با ما هم‌زبان هستند در کتب درسی وجود ندارد. این‌ها تمام‌اش تناقض ایجاد می‌کند و همه چیز به ضرر خودمان می‌شود. بحث دیگر هم ایجاد مناسک ورود برای مهاجرین تازه‌وارد است؛ در هواپیما معمولا افراد با کلاس تر رفتار می‌کنند که به خاطر مناسک ورود است. به عبارتی شکوهی که در ورود هواپیما است در ورود اتوبوس به ترمینال نیست. بهتر است این ساختارها ایجاد شود.

ما باید در یک جایی به این نگاه نژادپرستانه آریایی‌گرایی پایان دهیم. بحث تحصیل هم مطرح است که بچه‌های افغانستانی در مدارس ایران سالانه ۵۰۰ هزار نفر به طور میانگین در حال تحصیل هستند در حالی که محتوای درسی در ایران کاملا افغان‌ستیز است؛ در کتب فارسی از حمله‌ی محمود افغان به حکومت صفوی و خرابی‌هایی که به بار آورده نوشته شده است اما از انحطاطی که این حکومت طی کرده صحبت نشده است